

NOVÝ DOMOV

v

Hedgehog Hollow



JESSICA REDLAND



NOVÝ DOMOV

— v —

Hedgehog Hollow



JESSICA REDLAND

PRELOŽILA ANNA CHELEMENDIKOVÁ



Jessica Redland

NEW ARRIVALS AT HEDGEHOG HOLLOW

Copyright © 2021 Jessica Redland

First published worldwide in English by Boldwood Books Ltd.

Translation rights arranged through The Agency srl of Vicky Satlow
and Plima d.o.o.

Cover Design © Iveta Malá

Translation © Anna Chelemendiková, 2026

Slovak edition © DOT. vydavateľstvo, s. r. o., 2026

ISBN 978-80-8311-030-4

*S láskou venujem svojmu švagrovi Richardovi.
Už nie je medzi nami, no navždy zostane v našich srdciach.*

ČO SA STALO DOTERAZ...

Samantha, komunitná zdravotná sestra, ako družička na svadbe svojej najlepšej priateľky Hannah dúfala, že čoskoro povie „áno“ svojmu priateľovi Jamesovi, ženíchovmu svedkovi. James priznal, že sa chce tiež oženiť... len nie so Samanthou. Bola zdrvená, no zároveň zúfalo túžila nestrať ho, a tak si nahovárala, že potrebuje iba čas a napokon sa do nej zamiluje.

James sa naozaj zamiloval. No nie do Samanthy. V lete na oslave sedemdesiatych narodenín Samanthinho dedka spoznal jej sesternicu Chloe a príťažlivosť medzi nimi sa nedala prehliadnuť. Všimol si to aj Samanthin milovaný dedko a povzbudil ju, aby sa s Jamesom rozišla. Dedko v tú noc zomrel a Samantha splnila posledný sľub, ktorý mu dala.

O rok neskôr bola Samantha opäť družičkou... na svadbe Chloe a Jamesa. Keď si pred oltárom vymieňali sľuby, krvácalo jej srdce. Dúfala, že nový začiatok v Yorkshire Wolds, kde nastúpila ako lektorka zdravotnej a sociálnej starostlivosti na Reddfield TEC, jej pomôže preniesť sa cez Jamesa a pohnúť sa ďalej.

Cestou na svadobnú hostinu zabľúdila a zastavila pri farme s názvom Hedgehog Hollow v nádeji, že sa tam niekoho opýta na cestu. Namiesto toho však našla v dome Thomasa Micklebyho, skolabovaného osemdesiatnika.

Na hostinu dorazila veľmi neskoro a celá od blata a následne sa všetko iba zhoršilo. Jej pomstychtivá prateta Agnes ju priamo pred Chloe obvinila z toho, že je stále zamilovaná do Jamesa. Chloe zúrila a chcela, aby Samantha odišla.

Rodina sa rozdelila na dva tábory. Samantha mala vždy toxický vzťah so svojou matkou, no teraz sa proti nej obrátila aj Chloe.

Jej nový začiatok vo Wolds zatienil smútok, pretože ju od seba odstrčili ľudia, ktorých milovala. Našla si však nových priateľov Richa a Davea, ktorí jej otvorili svoj domov a poskytli jej priateľstvo aj oporu, ktoré jej tak chýbali. Ako vždy stál pri nej aj jej otec Jonathan. A napriek trochu nešťastnému začiatku sa spriatelila aj s Thomasom, ktorému zachránila život.

Thomasova manželka Gwendoline mala oddávna v láske ježkov a snívala o tom, že raz založí veľký útulok na ich záchranu. Manželia kúpili Hedgehog Hollow práve preto, lenže skôr než sa im podarilo útulok otvoriť, Gwendoline zomrela. Thomas žil nasledujúce dve desaťročia osamelo, zatiaľ čo jeho farma chátrala.

Samantha strávila s Thomasom Prvý sviatok vianočný, no on v to popoludnie konečne dostal to, po čom túžil – pridala sa k svojej milovanej Gwendoline. V záвете odkázal Hedgehog Hollow Samanthe s podmienkou, že dokončí to, čo spolu s Gwendoline začali. Bola to ohromujúca predstava, no bola odhodlaná nesklamať ich. Dave, ktorý pracoval ako stavbár, dostal tiež pokyny a štedrý rozpočet na rekonštrukciu stodoly pre útulok a na renováciu farmárskeho domu.

Počas toho, ako prebiehali stavebné práce, sa Samantha vo voľnom čase vzdelávala o ježkoch. Dúfala, že sa jej podarí dohodnúť s veterinárnou klinikou Alderson & syn ošetrovanie za cenu nákladov, tak ako to kedysi zamýšľala Gwendoline. Jej stretnutie s veterinárom Joshom Aldersonom však nedopadlo dobre. Ukázalo sa totiž, že Gwendoline mala dohodu s jeho otcom Paulom, ktorý už v Joshovom živote nemal miesto – a už ho ani nikdy mať

nebude. Josh nemal najmenší úmysel podieľať sa na čomkoľvek, čo bolo s týmto mužom spojené.

Na oslave päťdesiatych narodenín Lauren (Samanthinej šéfky a zároveň Joshovej tety) začala Samantha vnímať Josha v novom svetle, keď sa jej otvoril a prezradil, prečo otca vymazal zo života. Paul mal dlhoročný tajný vzťah s Beth, recepcnou z veterinárnej kliniky, ktorá zároveň chodila aj s Joshom. Ich pomer vyšiel najavo až vo chvíli, keď Beth otehotnela s Paulom. Samantha sa zase zdôverila Joshovi so svojím trápením pre Jamesa a s rozkolom v rodine. V tú noc pominula ich vzájomná nevraživosť a začalo sa medzi nimi črtať niečo výnimočné.

Chloe, ktorá už bola vo vysokom štádiu tehotenstva, si zavolała Samanthu a obvinila ju, že má pomer s Jamesom, ktorý sa zrazu začal správať celkom nezvyčajne. Počas prudkej hádky sa Chloe rozbehol pôrod. Samantha ju sprevádzala do nemocnice, kde medzi nimi zavládlo krehké prímerie po tom, čo Samanthina pohotová reakcia zachránila malému Samuelovi život.

James nemal pomer ani so Samanthou, ani s nikým iným. Diagnostikovali mu rakovinu semenníkov a podstúpil liečbu, no nechcel znepokojovať Chloe, pretože tehotenstvo znášala ťažko a potrebovala pokoj.

Práce na budovaní Hedgehog Hollow pokračovali, no chlapci z rodiny Grimesovcov to videli inak. Bratranci Brynn a Cody Grimesovci boli Gwendolinini prasynovci. Hoci Gwendoline dávno pred smrťou prestrihla všetky putá so svojou chamtivou rodinou, rozhodli sa, že farma patrí im. Keď neuspeli s hrozbami, vandalizmom ani s právnymi krokmi, podpálili stodolu. Samantha takmer prišla o život pri pokuse zachrániť päť ježacích pacientov. Keď sa prebrala z kómy, s Joshom si vyznali lásku.

Ich novonadobudnuté šťastie však kalil smútok, pretože hoci sa priepasť medzi ňou a Chloe pomaly zmenšovala, vo vzťahu s jej mamou už nebola nijaká nádej. Ešte pred podpaľačským útokom sa Samantha pokúsila nájsť spôsob, ako sa pohnúť ďalej, no vtedy

vyšla najavo pravda: jej mama ju nikdy nechcela. A tým, že sa ani neukázala v nemocnici, to len potvrdila.

Útulok na záchranu ježkov Hedgehog Hollow je teraz už oficiálne otvorený...

POSTAVY, KTORÉ UŽ POZNÁME...

Samantha Wishawová alias Sam alebo Sammie

bývalá komunitná zdravotná sestra, dnes lektorka zdravotnej a sociálnej starostlivosti na škole Reddfield TEC,
majiteľka Hedgehog Hollow

Jonathan Wishaw

Samanthin otec,
veterinárny lekár na Veterinárnej klinike Alderson & syn

Deb Wishawová

Samanthina odcudzená mama,
jednovaječné dvojča Chloeinej mamy Louise

Chloe Turnerová

Samanthina sesternica, ktorá sa vydala za Jamesa, Samanthinho bývalého priateľa

James Turner

Samanthin bývalý priateľ, teraz manžel jej sesternice Chloe

Samuel Turner

syn Chloe a Jamesa

Louise Olsenová

Samanthina teta/Chloeina mama,
jednovaječné dvojča Samanthinej mamy

Simon Olsen

Samanthin strýko/Chloein otec

Josh Alderson

Samanthin priateľ,
majiteľ kliniky a veterinárny lekár na
Veterinárnej klinike Alderson & syn

Paul Alderson

Joshov odcudzený otec a bývalý spoluvlastník kliniky

Beth Giddingsová

Paulova priateľka/Joshova bývalá priateľka

Connie Harbuckleová

Joshova mama,
nejednovaječné dvojča Lauren

Lauren Harbuckleová

Joshova teta,
nejednovaječné dvojča Connie,
Samanthina šéfka na Reddfield TEC

Thomas Mickleby

starší vdovec, s ktorým sa Samantha spriatelila,
v záвете odkázal Hedgehog Hollow Samanthe s podmienkou,
že v ňom bude prevádzkovať útulok na záchranu ježkov

Gwendoline Micklebyová

Thomasova manželka, ktorej snom bolo prevádzkovať útulok na záchranu ježkov

Rich Cooper

záchranár a Samanthin dobrý kamarát/Daveov partner, Samantha uňho bývala, keď sa presťahovala do Wolds

Dave Williams

stavbár a Samanthin dobrý kamarát/Richov partner, Samantha uňho bývala, keď sa presťahovala do Wolds

Hannah Spiersová

komunitná zdravotná sestra na materskej dovolenke, Samanthina najlepšia priateľka z univerzity

Toby Spiers

Hannin manžel/Jamesov najlepší priateľ

Amelia Spiersová

dcéra Hannah a Tobyho/Samanthina krstná dcéra

Harry

Samanthin bývalý priateľ ešte pred Jamesom

Lewis

Joshov najlepší priateľ zo školy

1



SAMANTHA

„Nemôžem uveriť, že som sa na toto nechal nahovoriť.“ Josh sa pokúsil oprieť rukami o boky, no objem jeho obrovského ježieho kostýmu mu to jednoducho nedovolil.

„Tá kombinácia legín a topánok je mimoriadne sexi.“ Snažila som sa potlačiť úškrn, ale žalostne som zlyhala. „Sľubujem, že to nemusíš mať na sebe celé popoludnie. Len hodinku alebo dve.“

Na dvere do obývačky niekto zaklopal a moja najlepšia kamarátka Hannah nakukla dovnútra. „Len som vás prišla pozrieť... Panebože! Josh! To je dokonalé. Chce to fotku!“ Bleskovo vybrala mobil z vrečka džínsov.

Josh zastonal. „Veterinár sa premenil na obrovskú maňušku. To som teda dopadol.“ Jeho hlas však znel pobavene a ja som vedela, že mu to v skutočnosti neprekáža.

Keď Hannah odišla, stále sa smejúc na fotkách, Josh sa ku mne otočil s úsmevom. „Ak by si niekedy v budúcnosti čo i len na sekundu zapochybovala o tom, ako veľmi ťa ľúbim, predstav si ma v tomto kostýme a spomeň si, že som to urobil len kvôli tebe. Toto tu,“ ukázal na seba. „Takto vyzerá pravá láska.“

Odstúpila som o krok dozadu a obzrela si vypchatý chlpatý

kostým so zahnutými pichliačmi na chrbte, hnedé legíny a tričko s dlhými rukávmi, ktoré sa mu napínalo na svalnatých ramenách, veľké laby na nohách a podobné na rukách. Spod ježkovej hlavy mu vykúkala tvár a chumáč tmavých vlasov a mne sa pri tom pohľade roztápalo srdce.

„Každý deň ma niečím ohúriš a každým dňom ťa ľúbim ešte o čosi viac.“ Venovala som mu jemný bozk a rozosmiala sa, keď mi hlava z kostýmu rozstrapatila vlasy. „Si pripravený predstaviť verejnosti ježka Micklebyho?“

Zatváril sa zdesene. „Tak pripravený, ako sa len dá.“

* * *

Prižmúrila som oči v ostrom slnku. Začiatok mája bol nádherný. Obloha mala farbu nevädze, lenivo sa po nej vlieklo zopár drobných obláčikov a vo vzduchu sa sotva pohl jemný vánok. Z vrec-ka na šatách som vybrala gumičku a stiahla si dlhé tmavé vlasy do voľného chvosta.

Keď sme prechádzali cez dvor, Josh sa potkol a mňa pichlo pri srdci pri pomyslení na to, že on je navlečený v kostýme ako akýsi futbalový maskot, zatiaľ čo ja mám na sebe niečo oveľa nenápadnejšie a vhodnejšie do tohto počasia. Včera mi daroval niekoľko šiat s motívom ježkov a ja som si z nich na dnešok vybrala modré, s krátkymi rukávmi a červeno-bielou potlačou. Obula som si k nim ježkovské gumáky, ktoré mi moji dobrí priatelia Rich a Dave venovali ako kolaudačný dar, keď som sa od nich pred mesiacom presťahovala do farmárskeho domu.

Len čo sme sa priblížili k veľkej kamennej stodole, v ktorej sídlil útulok na záchranu ježkov Hedgehog Hollow, ozvalo sa prenikavé výskanie a vzápätí nás obklúčili deti, hladkali Micklebyho pichliače a snažili sa ho chytiť za laby.

Vytvoril sa za nami celý detský sprievod, akoby ich Mickleby očaril a viedol za sebou, kým sme kráčali k boku stodoly. Pripravili

sme tam priestor na stretnutie s maskotom: s lesnou kulisou v pozadí a červeno-bielymi drevenými muchotrávkami, ktoré sme si požičali z odboru scénických umení na miestnej škole Reddfield TEC, kde som od vlaňajšieho septembra vyučovala zdravotnú a sociálnu starostlivosť. Bola to dokonalá kulisa pre rodičov, ktorí si chceli odpotiť svoje deti s naším novým maskotom výmenou za malý príspevok na chod nášho útulku.

Hannah a jej manžel Toby sa podujali „kroťiť dav“. Ich osem-mesačná dcérka Amelia pokojne spala v kočíku v tieni altánku. Letmo som sa na ňu pozrela a usmiala sa nad tým, čo jej obliekli: ružový svetřík s ježkom na každej strane a pod ním bledomodré šaty na traky s obrovským ježkom a motýľom. Vyzerala rozkošne. Ležala tam s pästičkami pritísnutými k lícam a pery sa jej sem-tam pohli, akoby ešte aj v spánku spokojne mľaskala.

Odtrhla som od nej pohľad, ustúpila o pár krokov a chvíľu pozorovala Josha. Ako veterinár to, celkom pochopiteľne, vedel so zvieratami, no medzi deťmi som ho videla prvýkrát. Išlo mu to úplne prirodzene. Chodil štvornožky, aby mohli menšie deti hladkať jeho pichliače, a tváril sa, že sa snaží vyňuchať nejakú potravu pri muchotrávkach.

Zo všetkých strán sa ku mne niesol smiech a veselý džavot. Pri počúvaní týchto zvukov ma zahrialo pri srdci. Naozaj sa nám to podarilo. Útulok na záchranu ježkov Hedgehog Hollow už fungoval naplno a prijímal chorých a zranených ježkov aj osirelé ježatá. Keď sme ho včera oficiálne otvorili (na komornejšom podujatí pre zástupcov médií, miestnych funkcionárov a najbližšiu rodinu), mali sme dvanásť ježkov, no večer k nim pribudli ďalšie dva. Tak trochu som čakala, že mi dnes na našej komunitnej slávnosti niekto strčí do rúk ďalšieho pacienta, ale zatiaľ sa žiadny neobjavil.

Na lúke sa týčil nafukovací hrad, prebiehalo na nej maľovanie na tvár (pričom ježkovia patrili k najobľúbenejším motívom) a boli tam aj rozličné stánky s miestnymi jedlami, nápojmi a remeselnými výrobkami. Otec, strýko Simon, Rich a Dave mali na starosti

grilovanie. Joshova mama Connie a jej sestra – dvojča Lauren (moja nadriadená na TEC) uvádzali tombolu a žrebovanie, zatiaľ čo Chloe a teta Louise dohliadali na detské tvorivé dielničky.

„Idem odprednášať ďalšiu besedu,“ oznámila som Hannah. „Postráž mi môjho najobľúbenejšieho ježka.“ Kývla som na Josha.

„Postarám sa, aby mal dosť tekutín. A možno mu dám aj vrečúško mačacieho krmiva, ak vyhladne.“

„Mňam! Len nie to rybacie, pretože...“

„Pretože ježkovia potrebujú mäso, nie ryby.“

Uškrnula som sa. „Neomieľam to už priveľmi často?“

Pokrútila hlavou. „Naučila som sa kopu nových vecí a priznávam, že vďaka tebe som sa úplne zbláznila do ježkov.“

Zamávala som jej na rozlúčku a zamierila k stodole. Ak sa Hannah naučila veľa, tak moja krivka učenia sa bola strmá ako útes. Zvieratá som vždy milovala (lásku k nim som zdedila po otcovi, ktorý bol rovnako ako Josh veterinár, aj po dedkovi, ktorý zbožňoval divokú prírodu), no o ježkoch som toho dovtedy vedela žalostne málo. Hodiny strávené študovaním na internete, čítaním kníh o prírode a listovaním brožúrok Britskej spoločnosti na ochranu ježkov a k tomu tri dni vypomáhania v záchrannom centre pre zvieratá mi poskytli zrýchlené vzdelanie, hoci nič sa nevyrovnalo tomu, keď som sa mohla naplno venovať svojim vlastným zachráneným ježkom.

* * *

Neskoro popoludní som sedela v opustenej stodole, predklonila sa na stoličke, oprela si lakte o ošetrovací stôl a zavrela oči. Všetkých som ubezpečovala, že som po pobyte v nemocnici úplne zotavená a pripravená zvládnuť náročný víkend, no bola to veľká lož. Stále som bola vyčerpaná a v ideálnom prípade by som potrebovala omnoho viac času na zotavenie, než koľko som si sama dopriala. Keby som Joshovi priznala, ako veľmi ma to unavuje, trval by na tom, aby sme odložili slávnostné otvorenie. Lenže to

by bolo to posledné, čo by som chcela. Grimesovci už toho zničili priveľa a ja som im nemohla dovoliť, aby nám prekazili aj plány na otvorenie. Bolo by to, akoby som ich nechala vyhrať.

Hoci sme v čase, keď podpálili našu stodolu, nemali ešte oficiálne otvorené, už sa u nás nachádzalo päť ježkov. Štyroch sa mi podarilo zachrániť, no pri záchrane piateho sa na mňa zrútila strecha stodoly. Josh ma odtiaľ vytiahol a odniesol do bezpečia, ale deväť dní som ležala v kóme, a keď som sa prebrala, zdrvená som zistila, že stodola je preč – a Quilly tiež.

Troch ježkov, ktorých som zachránila z plameňov, sme už medzičasom vypustili späť do prírody, no pán Ťufko bol stále našim pacientom. So zlomenou labkou potreboval na zotavenie omnoho viac času. Hoci som sa snažila nemať medzi ježkami obľúbenčov, po všetkom, čím sme si spolu prešli, som mala preňho slabosť a už vopred som sa desila chvíle, keď sa s ním budem musieť rozlúčiť.

Neochotne som znovu otvorila oči a vstala. Keby som tam zostala ešte chvíľu, zrejme by som zaspala. Na zajtra sme s Joshom nemali nijaké plány, takže si konečne budem môcť poriadne oddýchnuť a trochu sa pozviechať.

Vonku som našla Hannah, ako natáhuje šnúru okolo fotokútika, zatiaľ čo Josh do seba lial vodu z fľaše a chrbtom ruky si utieral čelo; laby odhodil na zem vedľa seba.

„Och, Josh! Nemyslela som si, že ešte stále budeš v kostýme,“ vyhlýkla som, schmatla uterák a nežne mu poutierala spätenú tvár. „Určite sa v tom varíš.“

„Veru, varím sa! Ľudia chodili bez prestania. Ešte nikdy som nebol taký žiadaný.“

„Ani neviem, ako sa ti poďakovať. Som tvojou dlžníčkou.“

Žmurkol na mňa. „Napadá mi zopár spôsobov, ako by si mi to mohla vynahradiť.“

Hannah si okamžite zakryla uši. „Ááá! Prestaňte! Nič nepočujem!“

So smiechom som jej odtiahla ruky od hlavy. „Prepáč. Takže to dopadlo dobre?“

Prikývla. „Myslím, že sa nám podarilo vyzbierať celkom slušnú sumu.“

Otvorila som pokladničku a zahvízdala nad tou kopou bankoviek a mincí. „To je oveľa viac, než som čakala.“

„Ľudia boli pri daroch naozaj *veľmi* štedrí. Bolo krásne vidieť, akí sú láskaví.“

„Naša malá komunita bola úžasná. Mám obrovské šťastie.“ Kým som bola vyradená z prevádzky, pobúrení miestni ľudia sa zomkli, využili kamene z ruiny stodoly a postavili ju nanovo – ešte lepšiu než predtým a vhodnejšiu na náš účel, s plnohodnotným poschodím namiesto galérie, ktorú sme dali urobiť v pôvodnej stodole. Dnešná slávnosť teda nebola len oslavou otvorenia Hedgehog Hollow, ale aj veľkým poďakovaním všetkým, ktorí tak štedro venovali svoj čas, materiál alebo peniaze.

„Aj ty si bola úžasná,“ dodala som a objala kamarátku. „Veľmi pekne ti ďakujem, že si do toho išla.“

„Bolo mi potešením.“ Hannah ma silno stisla. „Som na teba nesmierne hrdá a tiež na všetko, čo si dokázala. Si pre mňa veľkou inšpiráciou.“

V očiach ma zaštipali slzy. „A kde sú Toby a Amelia?“ spýtala som sa rýchlo, lebo som chcela odvrátiť pozornosť od seba. Bol to šťastný deň a ja som počas neho nechcela plakať.

„Potrebovala novú plienku, tak ju Toby prebaľuje pri aute.“

„Vyzeráš úplne vyčerpane,“ poznamenal Josh, zložil si ježiu hlavu a utrel si vlasy uterákom. „A odchádza ti hlas.“

Prešla som si rukou po krku. „Nečakala som, že na tie moje prednášky príde toľko ľudí. Rozprávala som vyše dvojnásobok odhadovaného času, ale horúci nápoj z čiernych ríbezlí to spraví. Si pripravený konečne si vyzliecť Micklebyho?“

„Ešte nikdy som nebol pripravenejší.“ Sklonil sa po odhodené laby.

„Prišlo omnoho viac návštevníkov, než sme čakali,“ zhodnotil Josh, keď sme sa pomaly vliekli po dvore, ja s ťažkou pokladničkou v oboch rukách, on s jednou labou v každej ruke. „Povedal by som, že to bol poriadny úspech,“ dodal.

„Určite. Už teraz mám plnú hlavu nápadov na budúci rok.“

„To mi je jasné. A stavím sa, že v polovici z nich budem zasa prezlečený za Micklebyho.“

Pri jeho predstieranom rezignovanom tóne som sa usmiala a štychla ho do boku. „Teraz je to tvoje druhé ja. Už niet úniku.“

Zasmial sa. „Možno to ešte budem ľutovať, ale bola to vlastne celkom zábava. Prehriata a spotená, ale predsa zábava.“

Už sme boli takmer pri farmárskom dome, keď sme začuli akýsi ženský hlas, ktorý zakričal Joshovo meno. Obaja sme sa otočili. Stála tam veľmi pekná tehotná žena s dlhými blond vlasmi stiahnutými do vysokého chvosta. Bola mi povedomá, len som si ju nevedela zaradiť. A potom mi zovrelo žalúdok. Videla som ju len raz na fotke v Joshovom dome, no nebolo pochyb. Beth. Žena, ktorá mu zlomila srdce.

Pozrela som sa na Josha a až ma zamrazilo pri predstave, že sa musí stretnúť s bývalou priateľkou práve vo chvíli, keď je navlečený v kostýme obrovského ježka. Muselo to byť preňho príšerne ponižujúce. A čo tu vôbec robila? Dal jej predsa úplne jasne najavo, že s ňou nechce mať nič spoločné – a po tom všetkom, čo spravila, celkom oprávnene.

Prižmúril oči a zatal zuby. S tichým odfrknutím sa k nej otočil chrbtom a začal sa šuchtavo presúvať k farmárskemu domu tak rýchlo, ako mu dovolili jeho nadrozmerne nohy.

Nemala som chuť púšťať sa s ňou do rozhovoru, no úplne ju odignorovať by bolo neslušné, a tak som len ospravedlňujúco mykla plecom, zamrmľala „mrzí ma to“ a vybrala sa za Joshom.

„Prosím, Josh!“ zvolala Beth.

„Nemám ti čo povedať!“ zakričal na ňu ponad plece a zmizol v dome.

„Josh!“

Povzdychla som si, zastala a urobila pár krokov späť k Beth. Musela som jej predsa len niečo povedať. „Nie som si istá, či bol najlepši nápad prísť sem bez ohlásenia.“ Dúfala som, že to vyznieva skôr ako vysvetlenie než ako karhanie.

Pohladila si rukami tehotenské brucho. „Viem, lenže on mi veľmi nedal na výber. Zablokoval mi hovory aj e-mail. Ty si jeho priateľka, však? Samantha, ak sa nemýlim?“

Prikývla som a nedôverčivo prižmúrlila oči, lebo som nechápala, odkiaľ vie moje meno a ako vôbec zistila, kde ho nájde. Akoby vycítila môj zmätok, rýchlo dodala: „Mám kamarátku, ktorá ešte stále pracuje u Josha na klinike. Neohovárala vás. Nechcela som...“

„To je v poriadku,“ uistila som ju.

„Som rada, že si Josh našiel niekoho výnimočného,“ povedala. „Zaslúži si to. Bol to úžasný šéf a skvelý pria...“ Zarazila sa, pokrútila hlavou a svetlé líca jej zružoveli. „To už určite vieš aj sama. Naozaj s ním potrebujem hovoriť. Nemohla by si sa s ním porozprávať? Prosím.“

Prosebne sa na mňa zadívala ľadovomodrými očami. Zaplavila ma vlna súcitu. Nebola taká, akú som si ju predstavovala. Josh o ich vzťahu nikdy veľa nehovoril. Vedela som len základné fakty, ktoré viedli k ich rozchodu asi pred osemnástimi mesiacmi. Boli spolu dva roky a on ju miloval, lenže ona mala po celý ten čas tajný pomer s jeho otcom Paulom – a ešte aj päť rokov predtým. Všetko vyšlo najavo, až keď s ním otehotnela, čo bol pre Josha a jeho mamu obrovský šok. Connie následne požiadala o rozvod a Josh prerušil všetok kontakt s Paulom aj Beth. Preto som si Beth vo svojej hlave vykreslila ako príšerného človeka, lebo predsa iba niekto skutočne odporný mohol byť schopný zradiť ho tak, ako to urobila ona. Predstavovala som si ju ako sebavedomú, možno až trochu arogantnú ženu. Lenže žena, ktorá stála predou mnou, pôsobila skôr stratenou a zraniteľne, a to ma zaskočilo.

„Prepáč, ale naozaj sa ma to netýka. Josh dal úplne jasne najavo,

že nechce mať nič spoločné ani s tebou, ani so svojím otcom, ani s vašou rodinou, a ja to musím rešpektovať.“ Snažila som sa, aby môj hlas znel čo najpokojnejšie.

„Prosím,“ naliehala znovu. „Je nesmierne dôležité, aby som s ním hovorila.“ V očiach sa jej zaleskli slzy. „Viem, aký dokáže byť tvrdohlavý, a tiež to, ako veľmi sme mu ublížili, ale hádam by si mohla...“

Odmlčala sa, keď som prudko pokrútila hlavou. „Prepáč. Nemôžem. Je to Joshovo rozhodnutie a ja sa do toho pliesť nebudem.“ Ani trochu som sa do toho nepotrebovala zamotať. Rodinné vzťahy bývajú komplikované (o tom som vedela svoje) a nechcela som povedať ani urobiť nič, čo by v Joshovi mohlo vzbudiť dojem, že nechápem, ako sa cíti. Pretože som to chápala až pridobre. Nemohla som si pomôcť, bolo mi ľúto tej ženy predou mnou, lenže ona svoje rozhodnutia už učinila a teraz s nimi musela žiť.

Pomaly prikývla. „Dobre. Aj tak ďakujem.“

Sledovala som ju, ako sa vlečie späť po dvore, so zvesenými plecami a sklonenou hlavou. Otvorila dvere auta a mne stiahlo žalúdok, keď si sadla za volant a nechala ich otvorené dokorán. Minúty plynuli a ja som sa bála, že sa iba pripravuje na to, aby sa vrátila a skúsila to znovu.

„Len už choď,“ zamrmľala som. „Toto naozaj nepotrebuje.“ Našťastie zavrela dvere, vycúvala z parkovacieho miesta a vyrazila po príjazdovej ceste.

Zhlboka som vydýchla, pokrútila hlavou a zamierila do domu. Práve keď sa všetko začínalo vyvíjať tak sľubne...